

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1026/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА (раније АА1), због продуженог кривичног дела превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. тачка 1) и 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА (раније АА1) – адвоката Драгана Андрића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 16/2024 од 22.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-47/25 од 13.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА (раније АА1) – адвоката Драгана Андрића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 16/2024 од 22.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-47/25 од 13.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 16/2024 од 22.11.2024. године окривљени АА (раније АА1) оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела превара у обављању привредне делатности из члана 223. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. тачка 1) и 5) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде. Уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року суд ће је заменити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-47/25 од 13.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА (раније АА1) и пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 16/2024 од 22.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА (раније АА1) – адвокат Драган Андрић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од одговорности или исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу означава повреду закона из члана 419. став 1. ЗКП и у вези са изнетим наводи да је суд морао да одлуку донесе на основу исказа сведока ББ који је дао на главном претресу, као и повреду из члана 447. став 2. ЗКП обзиром да је као бранилац окривљеног захтевао да он и окривљени буду обавешетени о седници већа, а да Апелациони суд у Новом Саду то није учинио.

Међутим, повреде закона из члана 419. став 1. и члана 447. став 2. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА (раније АА1) – адвоката Драгана Андрића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић